

Anto Stanić

PEČAT MOJE DUŠE

Anto Stanić

PEČAT MOJE DUŠE

Urednik:

Ivo Mijo Andrić

Recenzije:

Ivo Mijo Andrić

Atif Kujundžić

Grafičko oblikovanje:

Dalibor Sičanica

Anto Stanić

PEČAT MOJE DUŠE

PEČAT MOJE DUŠE

PEČAT MOJE DUŠE

Protiv sam
Laži i svađe
Rata i mržnje
Egoizma i
Lažnog patriotizma
Nasilja i tuče
I svega drugoga
Što u ambis vuče.
Glasam za:
Mir i dobro
Poštenje i humanost
Za ljudsku sreću
I za ljubav veću.
Volim ponajviše:
Modre ljetne kiše
Bistre potoke
Probuđena jutra
Šume i proplanke
Rascvjetano cvijeće
Tankovite jele
Šarene leptire
Raspjevane ptice
Vjetar koji puše
I sve što je lijepo
Što je neizbrisivo
Pečat moje duše.

POETA

1.

Pitaš me zašto pišem
Zašto poeziju stvaram
Pjesmom ti iz duše
Brate odgovaram.
Maštao sam tajno
Kad sam bio dijete
Da me vječno prate
Stihovi poete.

Bijaše to davno
U ranoj mladosti
U smiraj proljeća
Pred rađanje ljeta
U moje misli
I u moje snove
Useli se vjerni
Pratilac poeta.

Cijeloga života
On me opominje
Piši što osjećaš
Slijedi putokaze
Sve lijepo što vidiš
U pjesmu pretoči
Vrijeme će ti vječno
Osvijetliti oči.

2.

Tako mi kazuje
Prijatelj poeta
Dok otvaram vrata
Nepoznatog svijeta
U kome je život
Rimovana bajka
A pjesma u njemu
I otac i majka.

OLOVKA I SRCE

Kad sam bio dijete
Na seoskom putu
Našao sam jednu
Olovčicu žutu.
Malu istrošenu
Slomljenoga srca
Koje je u blatu
Prestalo da kuca.

Podigao sam je
Oprezno i nježno
Obrisao blato
Vratio joj srce
I na praznom listu
Ispisao slova
Olovka je opet
Bila kao nova.

Tako sam olovku
Spasio od blata
A ona je meni
Otvarala vrata.
Pamtim još i danas
Tu olovku žutu
Vjerni mi je pratilac
Na životnom putu.

STVARNA BAJKA

1.

Ovo nije bajka
Ovo je pjesma o bajci
Koja je postala stvarnost.
Znam teško je povjerovati
U bajku koja je stvarnost
Ali valja se navikavati
Jer ta se stvarnost
Dogodila meni.

Kad sam bio dijete
Čitao sam i slušao
Razne bajke o sreći
I maštao kako ću i ja
Jednoga dana velik postati
I pod Inčom u Kreševu
Cijeli život ostati.

Čitao sam:
O dječaku maštovnjaku
Koji je cijeli svijet prošao
I opet na kraju
U svoj dom došao.
DESILO SE TO I MENI!

Čitao sam:
O dječaku pismenjaku
Koji je volio
Sve pjesme na svijetu
I izrastao u poeta.
DESILO SE TO I MENI!

2.

Čitao sam:
O dječaku radišnjaku
Koji je raditi puno htio
Pa je radom i umijećem
Svoje snove ostvario.
DESILO SE TO I MENI!

Čitao sam:
O dječaku čarobnjaku
Koji je u dvorcu živio
Koji je sve ljude volio
I životu se divio.
DESILO SE TO I MENI!

Čitao sam:
O ocu sa tri vrijedna sina
I ženi koju krasi toplina
O unucima i unukama
Malenim sjajnim zvjezdicama.
DESILO SE TO I MENI!

Čitao sam:
O čovjeku koji poštuje Boga
Pa je zbog toga i Bogu mio
Koji pomaže drugim ljudima
Da bi im želje ispunio.
DESILO SE TO I MENI!

Zato ovo nije bajka
Već istina prijatelju
Koji su zajedno Otac i Majka
Ostvarili kao najljepšu želju

SINOVIMA
Zvezdanu, Svjetlanu i Goranu

Genetika
Stanića Ljiljića
O tri sina
I pjesma i priča.

Bogu sam se
Svevišnjem molio
Tri sam sina
Od Boga dobio.

Tri dobitka
Sva tri zlatna vrijedna
Takve rađa
Samo majka jedna.

Bog im dade
I pamet i volju
Da stvaraju
Budućnost najbolju.

I potomstvo
Da se pleme širi
Rod Stanića
Da se uokviri.

Bože, daj im
Sreće blagoslova
Nek pozlate
Ova moja slova.

TREBA OSTATI

Treba se probuditi
Ustati i ostati.
Boga treba moliti
I u vjeri vjeran biti.
Ljubav treba čuvati
Istinu poštovati
Cvijeće treba zaliti
A ptice nahraniti
I od ptica učiti
Pjesmu prvoj ljubavi.

Svu gorčinu iz srca
Treba suzom isprati
Neka oko progleda
Snagom čistog pogleda.

Treba svoje voliti
I na svome ostati
Lako je preboliti
Onog tko se ne vrati.

SRCA SU RANJIVA

Lomljivo je srce
Čovjekovo
Ranjiva je ljudska duša.
Čovjek čezne za
Razumijevanjem
Priznanjem i poštovanjem
Za toplim pogledom
Za nježnim dodirom
Za pruženom rukom.
Bez razumijevanja
Priznanja
I poštovanja
Ljudsko srce
Postaje sve manje.
Čovječe
Dobro pazi
Kad si na stazi
Srce ljudsko
Ne gazi.
Polugu kojom
Ljudska srca lomiš
Moraš daleko
Od ljudi da skloniš.

POETA SLIKARU

Isto kao i ja
Dok si bio dijete
Čitao si pjesme
Velikog poete
Maštao si da ćeš
Kao i on biti
Poznati umjetnik
Koga će slaviti.

Danas ti se misli
Prostranstvima roje
Dok rukom i kistom
Stvaraš slike svoje.
Slikajući daješ
Smisao životu
Dok mislima otkrivaš
Duhovnu ljepotu.

Lijepe su ti slike
Ko i pjesme moje
One nose pečat
Dobre duše tvoje.

NE MISLIM KAO TI

Zašto me kritikuješ
Što ne mislim kao ti
Mi jesmo slični
A i različiti.

Tebe rodi tvoja majka
Druga ti je genetika
Prema tome i logika.
Drugim si putem išao
Iz drugog ugla gledao
Druge si knjige čitao
Druge si ljude pitao
O moralu i logici
U životnoj neprilici.

Kao ljudi mi smo slični
To ne treba nikad kriti
Na javi smo svi obični
U mislima različiti.

31. 12. 2002.

Bijaše dobra
Rodna i plodna
Jednima ružna
Drugima tužna
Ali za sve prođe.

Bijaše sunčana
S puno kišnih dana
Jednima davala
Drugima uzimala
Ali za sve prođe.

Bijaše u njoj
Zdravlja i bolesti
Varljive nade
Sreće i radosti
Ali za sve prođe.

I nova dođe
Za tebe.....?
Za mene.....?
Za njih.....?
Sačekaj kraj
Te opis daj.....?

ŽIVOT

Život je
I dug i kratak
Zavisno od toga
Kakav na zadatak
Odredi vakat
Kakvo nam breme
Natovari vrijeme.

Kad je loše vrijeme
Teško nam je breme
Stvaramo probleme
Muče nas dileme.

Kad su ljepši dani
Veselje se vrati
Kuda god krenemo
Svud nas sreća prati.

Zato prijatelji
Kličite životu
Samo on nam može
Pružiti ljepotu.

ŽIVOTNI MOZAIK

Rođen sam kao i ti
Iz utrobe
U grubo sukno.
Bijaše rat
Granate i glad
Čemer i jad.
Narastoh-upoznah svijet
Okrutan i lijep
Svuda sam stizao
Kroz život se klizao
Ponekad padao
Uvijek se dizao
Išao dalje
Uspravnim hodom
Koračao kopnom
Plovio brodom
Krčio put
Umoran i ljut
Za ljepše dane
Za fata morgane.
I danas padam
Ali se dižem
Uvijek naprijed idem
I do cilja stižem.

JACĀ OD MENE

1.

Taj moj zaviĉaj
Taj moj kraj
Taj moj naj...
Uvijek me zove
Viĉe i kliĉe
Doĉi i proĉi
Vidi pa idi.
Taj topli zvuk
Nosim u duŝi
On mi u sluhu
Tiho pjevuŝi.
On me progoni
Ne da mi mira
Budi uspomene
Iz dubokog vira.
Bilo gdje da sam
I bilo kada
On mi snagu daje
A da ne znam ŝta je ?

2.

Da li vrela krv pradjedova
ŝto krĉiŝe njive
U rana proljeĉa
Ili znoj oĉev
Za vrijeme kosidbe
Ili od moje majke
Sjetne uspavanke
Koje su mi lijepe
Snove donosile.

Ima neŝto snaŝno
Ali ne znam ŝta je
ŝto me naprijed tjera
ŝto mi snagu daje.

SAVJET MOGA DJEDA

Govori malo
A čini puno
Budi dobar i tamo
Gdje nema ljudi.
Posij ljubav
Pa ćeš je i žnjeti
Veliko imanje
Velika je briga.
Što više sluga
Više je i krađe
Što više škole
Više je mudrosti
Što više savjeta
Više je razuma.
Što više pravde
Više je mira
Tko dobro čini
Sebi ga čini.
Mudrost se stječe
Od svakog čovjeka
Junak je onaj
Koji sputa nagon
Bogat je onaj
Tko je zadovoljan
Cijenjen je onaj
Koji cijeni druge.

ZAVIČAJ

On je utisnut
Duboko u duši
Kao draga pjesma
Koja se pjevuši.

On je modra rijeka
Ili bistri potok
Probuđeno jutro
Svjetlost u očima
Iznad njega lebde
Šume i proplanci
Rascvjetale trave
Posrebrene jele
Šareni leptiri
Raspjevane ptice.

On miluje zrakom
Polja suncokreta
Grli se sa vjetrom
Koji tiho puše
On je glas sjećanja
Što svijetu otkriva
Koliko je snažan
Pečat moje duše.

**BISTRE VODE
KREŠEVSKE**

LEGENDE O KREŠEVSKOM RUDARSTVU

Legende kažu
Da stotine i tisuće robova
S tisuće pari volova
Rude oko Kreševa vadiše
Da od tih ruda
Razne predmete praviše.
Bijaše to godine trista
Prije Krista
Uvijek se vadila ruda čista.
Iz cijele Europe
Rudari dolaziše
Rude povadiše i odvezoše
U druge zemlje.
Kreševljaci težak posao
Za male novce radiše
Druge izgradiše
A njima od inih gosta
Ništa ne osta.
Danas kad se ruda
Više ne vadi
Kreševo se gradi
I živi u nadi.

BOSNO ZEMLJO

Bosno zemljo
Bosno srebrena
Bosno ponosna
Tvrtko ti granice vezao
Tuđin te stezao
Gazili te veziri i paše
Htjeli su oteti
Ono što je naše.
Bila si uvijek
Meta osvajača
Ali te nitko nije
Uspio da nadjača.
Nedaj se Bosno
Bosno srebrena
Bosno ponosna
Zemljo najdraža
Nedaj svoj plamen
Niti svoj znamen
Ljepote tvoje
Proljetne su boje.

Nedaj se Bosno
Ti si naša majka
Mi ćemo te veziti
Bit ćeš kao bajka.

MOJE KREŠEVO

Kreševo moje
Kolijevko rudarstva
I kovačkog zanatstva
Kasabo Andrića
Iz legendi i priča.

I kad si sumorno
I kad si umorno
Uvijek si mi drago
Ti si moje blago.

Izdrži breme!
Jer tvoje vrijeme
Od četrnaestog stoljeća
Prolazi kroz nemirna proljeća.

Ponosno traješ
Pod Inčom ostaješ
Europe hvataš ritam
Na licu ti čitam.

A tvoje vode
Bujaju – teku
Od više potoka
U snažnu rijeku.

Ljudi su tvoji
Poznati po svijetu
Kreševo moje
Rasti u cvijetu.

DOMOVINO MOJA

Najdraža moja
Ko te to rani
Zašto krvariš
Čega se bojiš?
Jesi li možda
Na pogrešnom mjestu
Ili su tirani
Tvoji česti gosti.
Najdraža moja
Molim te oprosti
Ako sam riječima
Povrijedio ranu
Pa crvene kapi
Ne mogu da stanu.
Ja sam kao i ti
Naviknut na boli
Najdraža moja
Beskrajno te volim
I Boga molim
Da ljubav mržnju
Sahrani u grob
Na tvojoj zemlji
U novom dobu.

IN AČ PLANINA

Inač je planina
Prirodnih ljepota
Velika divota.
Zakićen je:
Sjajnim zvijezdama
S bistrim izvorima
Vitkim jelama
Orlovim gnijezdima
Cvjetnim proplancima.

Inač danju prima
Sunce u naručje
A preko noći
Bezbrojne zvjezdice
I sjajni mjesec
Što miluje lice.

A povjetarac
Što sam Inča puše
Sjedinjen sa pjesmom
Stotine ptica
Miluje voćnjake
I naše duše i lica.

Na Inač planini
Biserne su zime
Okićene bijelim
Snijegom i injem.
Životinjsko carstvo
Rezervat divljači
Mnoge planinare
I turiste privlači.
Tu ljepotu ko jednom doživi
Vječno se našem
On Inču divi.

MOJE NJIVE

1.

Rodne moje njive!
Vi niste krive
Što zemlja ima izrode
Koji zavadiše narode.

Dok ste vi bogato rađale
Nikoga niste svađale
Brat je volio brata
I nije bilo rata.

A onda pakao stiže
Plodove naše diže
Sad nas mire stranci
Kao da smo neznanci.

Plodne moje njive!
Vi zato niste krive
Uvijek ste davale hranu
Da ljudi gladni ne ostanu.

Rodne moje njive!
Bile ste pune plodova
Na vama još vidim stope
Mojih pradjedova.

2.

Puste moje njive!
Svuda je gusti korov
Prekrio ograde i međe
Ispod kojih su rasute
Kosti i opasne mine
Sve manje čujem pjesmu
Sve više slušam tišinu
Koja nam mlade ljude
Odvodi u tuđinu.

Dobre moje njive!
Svijetle ste perspektive
Koje će u ljepše dane
Davati puno hrane.
O drage moje njive!
Kako ste samo zelene
U vama sjećanja žive
S vama je dio mene.

MOJE BREZE

1.

Gore na visoravni
Kraj drvene kuće
Vjetar pjesmu veze
U granama breze.

Bijele ljepotice
Poglede mi plijene
Kada u proljeće
Mlade ozelene.
Dok im se divim
Duboko dišu
Gledaju nebo
Sanjaju kišu.

Trepere na vjetru
Kao mlado lane
Kada ih dotaknem
U ljetne dane
Zadrhti stablo
Prospe se miris
Poneki listić
Na zemlju pane.

2.

U jesen kad sunce
Osuši lišće
Gola se breza
Uz kuću stišće
Tada ledena jesenja kiša
Zvuk vjetra s njezinih
Grana utiša.

Sa prvim snijegom
Ili sa injem
Breze obuku novu haljinu
I tako snježne
I tako nježne
Sve do ranog proljeća
Na njihovim granama
Zimska je odjeća.

BISTRE VODE KREŠEVSKE

Izviru u Kreševu
Ispod Inča.
Teku ...
Teku tisuće godina
Teku male
Teku tihe
Teku ponosne.
Planetarna struja
I čudna oluja
Nabujaše ih.
Još bujaju
I bujat će vječno.
Bistre su od sunca
Od kiša su gušće
Malo im je ušće.
Utiču u stotine rijeka
Početkom ovog vijeka.
Teku nabujale
Brze i snažne
Teku bistre
Teku ponosne
I kao biseri
Postaju važne
Kako u Bosni
Tako i van Bosne.

Sretan vam tok
Kreševske vode
S vama moje misli
Cijelim svijetom brode.

SVE U SVOJE VRIJEME

SREĆA

1.

Čudno je
Kako nam malo treba
Da budemo sretni.
Često nam
To malo nedostaje
Zato pronađimo ga.

Mnogi ljudi su nesretni
Jer su to stanje
Sami odabrali.
Prijatelju odaberi sreću
Ona je u tvojim rukama.
Uživaj u malim stvarima
Velike prepusti drugima.

Želja je patnja
Ako je neispunjena
Ne poželi puno
Sreća je zadovoljstvo duše
Podijeli je sa onima
Koje voliš.

2.

Uživaj u ljepoti prirode
U plavetnilu neba i mora
U bistrini vide
U cvjetanju cvijeća
U letu leptira.

Učini sretnima
I druge ljude
Nek svima lijepo bude
Neka svi osjete sreću
U svojoj duši
Kao glas ptice
Što tiho pjevuši.

SVE U SVOJE VRIJEME

Čovječe polako
Nikud preko reda
Ima uvijek neko
Ko te krivo gleda
Ko će da ti sudi
Kao Judi.

Sve ima svoje vrijeme
Kada se rađa
I kad se umire
Kada se sije
I kad se žanje
Kada se gradi
I kad se ruši
Kada se sastaje
I kad se rastaje
Kada se dobiva
I kad se gubi
Kada se govori
I kad se šuti
Kada se mrzi
I kad se voli.

Sve svoje vrijeme ima
I vrijeme rata
I vrijeme mira
I kad je oseka
I kad je plima.

ČOVJEČE

Čovječe
Dok se uvis penješ
Prikoči
Visina može
Zaslijepiti oči.

Čovječe
Dok s visine gledaš
One dole
Nikad ne zaboravi
I oni život vole.

Čovječe
Kad se budeš vraćao
Polako hodi
Zakon prirode
Neka te
Kroz život vodi.

ISTINE I LAŽI

Istina je
Svetinja od Boga
Vjeruj u nju
Kad ti je do toga.

Istinu znaš
Ali opet lažeš
Drugome je
Ne želiš da kažeš.

Od drugoga
Istinu sakrivaš
Širiš laži
Da ga zavaráš.

Ti i ne znaš
Da te laži mogu
Iskriviti
Istinu o Bogu.

MREŽE

Postoje razne mreže
Kojima čovjek lovi
Netko se njima veže
A netko kroz život plovi.

U paukovoju mreži
Spletenoj u okvir neba
Pauk strpljivo drijema
I svoje žrtve vreba.

U staroj ribarskoju mreži
Koja kraj broda kisne
Ribe plivaju leđno
Dok ih mreža ne stisne.

Kuda god krenemo sami
Mreža nas strpljivo prati
Sve dok nas ne namami
I dok nas ne uhvati.

FRA GRGI MARTIĆU

Živio si i radio
Djelovao i pomagao
Narodu svom
U teškom vremenu
Turske imperije.

Bio si:
Teolog – duhovnik
Filozof i psiholog
Političar i pjesnik
Sveuki savjetnik.

Bio si dežurni
U epohi tuge
Tješio si druge
Bodrio narod svoj
Da izdrži
Da opstane
Dizao si glas
Za ljudski spas.

Vješti kreševski kovači
Kovaše sablje britke
A ti si kovao riječi
I slova
U tisuće stihova.

Sablje nagriza vrijeme
A tvoje misli
I tvoje pjesme
Živjet će vječno.

FRANJEVCIMA

1.

Dođoste
U naše krajeve
Prije sedam stoljeća
U Kreševu
U zemlji Bosni
Crkve i samostane
Izgradiste
Za dobro ljudi
Za mir i sreću.

Narodu svom
Bili ste vjeroučitelji
Liječnici
Savjetnici u svemu
Naučiste ga
Radu i životu.

Sedam stoljeća gradite
Mostove ljubavi
Između Krista i puka
Mostove razumijevanja
Između osvajača
I naroda
Mostove pravde
Između vlasti i ljudi.

2.

Dođoste da molite
Za dobro svih
Da se borite
Protiv gladi i rata
Protiv kuge i smrti
Protiv zlih vladara
Za bolja vremena
I za ljudsku sreću.

Dođoste u Bosnu
U ime Krista
Da širite vjeru
Koja slavi Boga
I koja donosi
Nadu za svakoga.

ČINI ŠTO HOĆEŠ

Čini čovječe
Što hoćeš
Nećeš dokle hoćeš.
Čini ali znaj
Svemu dođe kraj.
Plod loših djela
Nikad ne umire
On kao voda
U zemlju uvire.

Ako činiš zlo
Zlo naslijeđuješ
Ako činiš dobro
Dobro ti se vrati
Ako jedeš jabuke
Kisele do bola
Potomstvu tvome
Zubi će trnuti.

Čovječe
Loša djela
Za dobra mijenjaj
Postani kralj
Vječne dobrote
Tako ćeš saznati
Da je naš život
Satkan od sreće
I od ljepote.

STRIC RUDOLF

Čudno ime
On ima
Njegova ljubav
Bijaše "rima".
Sve što je govorio
U rimu je pretvorio.
Malo je čitao
I radio slušao
Je li sve razumio
Susjede je kušao.
On se nije ženio
A dugo je živio
Znanje nije krio
Narod mu se divio.
Volio je stihove
Od fra Grge Martića
Genetiku prenio
Na svojega bratića.

NAPREDAK

1902. zapališe vatru
I danas do neba
Gori plamen duha
U sazviježđu kruha.
Šire se obzori kulture
Svjetlost u nama
Svjetlo oko nas
Svuda se čuje
Naš povijesni glas.
Vežu nas niti
Za rodnu grudu
Za tradiciju
Djedova naših
Koji su ostali
Vjerni zemlji
U teško vrijeme
Ratova i gladi.
Iz naših baklji
Širi se plamen
Na našem grbu
Blista znamen
Širimo mir
Dobro i sreću
Za našu djecu
Za radost veću.
Tamo gdje nam je
Živio predak
Ljepšu budućnost
Gradi Napredak.

KADA BIH MOGAO

Kada bih mogao
Ja bih spriječio
Ja bih izliječio
Sve ljude svijeta
Da se ne ubijaju
Da istinu ne uvijaju
Da se iza maske ne skrivaju
Zato što imaju drugoga Boga
A ne poštuju moga
Zato što ih u rat guraju
Da ubijaju one koji ne pripadaju
Njihovom Bogu.
Nije on kriv što je Lujo
Što nije Mujo
Što su ga krstili
Uz Oče naš
Jer on je vaš
On vam je brat.

Bože
Prosvijetli um
Izvedi nas na drum
Razbistri poglede
Otvori vidike
Jer mi smo samo
Dio Tvoje slike.

BOSANKE DIOBE

1.

Eno

Opet se pobiše.

Udari Lujo

Mirka

Mirko udarac vrati

I svoje naplati.

Udari Lujo

Muju

Mujo ne šuti

Već se naljuti.

AH...

Kad je počelo

Dragi Bože

Tuče ko koga više može.

Više se ne zna

Kako ni zašto

Sve se odvija

Kao po kazni

Razlozi više nisu ni važni.

Tek Lujo viče

To je moja njiva

Djedovina je

Eno djeda živa

Dok Mujo pita

A šta je naše

Što nam je ostalo

Od pradjeda paše

Mirko se dere

Sve je to moje

Stvari u knjigama

Baš tako stoje.

I opet tuču netko započe
Sve dok ne dođoše
Stranci da posvjedoče.

Evo ti Pjera
Da pravdu tjera
Nije mu bitna
Nacija ni vjera
On prst podiže
I strogo zaprijeti
Dosta je tuče
Balkanci prokleti.
Primiriše se
Mirko i Lujo
Uz njih se primiri
I ljuti Mujo.
Lujo ogradi
Djedovu njivu
Mirko i Mujo
Dobiše dio.

Jer tako je eto stranac htio
Da svako ima
Od drugog manje
Da svima ostane
Neriješeno stanje.
Vidi to i Pjer
Pa stalno dvoji
Zašto ih odmah
Ne razdvoji
Pa neka svako
Na svojoj njivi
Budućnost kroji
I mirno živi.

ODMOR NA HVARU

Ljeto.
Godišnji 2003
Na Hvaru.
Sjedimo,
Na Vidikovcu,
Iznad grada Hvara.
Noć je.
Ćakulamo.....
Iznad nas
Nebo i zvijezde,
Pun mjesec
Dušu nam razblažuje:
Povjetarac
I zvuk muzike
Što na krilu vjetra
Stiže iz konobe.
Sunce je odavno
Otišlo na počinak;
U zapadnu sobu
Mjesec rasipa
Čarobnu svjetlost,
Razbija tamu,
Ne poništava noć.
Grije nas vino,
Miluje nas more
Budi nam nova
I stara sjećanja:
Na prve ljubavi
I prve poljupce

Maštamo o putovanjima,
O novim saznanjima,
O bliskim obalama
I novim ljetima.
Hvala ti mjesече
Za buđenje
Sjećanja,
Za ronjenje
U snove,
Za let
U daljinje.
Daruj nam
Mir i
Nebeske tišine.
Tiho plovi
U predjele nove
Gdje nebo skriva
Ljubav i ljepotu
Koje daje smisao
Ljudskome životu.

TEBI NA OLIMPU

Čovječe
Postavi cilj
Izoštri vid
Sruši zid
Otvori oči
Naprijed kroči.
Pobjedi
Na Olimp stani
Ponosno se osjećaj
Sebe nadjačaj
Ne sviraj
Glasno rog
Ne zamišljaj se
Da si Bog
Stišaj strasti
Oslušni
Da li miruje
Ili tutnji
Utroba Olimpa.

Zavisno od
Stanja
Oko tebe
I ispod tebe
Opet otvori
Oči
I dalje kroči
Tisuće milja
Do novog cilja.

NEBO PLAČE

Gledam nebo
Kako plače
Nekad tiše
Nekad jače
Okajava
Grijehe tvoje
Lijuć gorke
Suze svoje.

Nebeske me
Kapi kvase
Na licu mi
Pjesmu pišu
U oku se
Tiho gase
Dok iz duše
Tugu brišu.

TEBI LJUBAVI

TEBI LJUBAVI

1.

Kad sam kao dijete
Čitao stihove poete
Koji je pisao
O ljubavi i ljepoti
Ni slutio nisam
Da ćeš u moj život
U ranu jesen
Doći ti.

A onda si kao san
Ušla tiho u moj stan
Zasjao je svijet
Postala si moj cvijet
Rodila se ljubav.
To bijaše božiji dar
Koji mi razbudi
U očima žar
Koji mi vrati
Ljepotu osmijeha
Toplinu u duši
I pjesmu slavuja
Što tiho pjevuši.
Od toga se dana
U domu Stanića
Rodiše tri ptića.

2.

I dok teče vrijeme
Širi se naše pleme
Sa dolaskom unučića
Sve je ljepša naša priča.

Danas kad se fijakerom
Vozimo na vrelo Bosne
Zagrljeni kao nekad
Kad su trave bile rosne
Odmotavam uspomene
I trenutke iz mladosti
U kojoj si uvijek bila
Najsajjniji dio mene
I najljepši zov radosti.
Veseli me svaki dan
Koji prođe kroz moj san
I donese čar ljepote
U naš topli dom ljubavi
U naše živote.
Ljeto je na izmaku
Ljubav grije naše duše
Dok se jesen naslućuje
Ptice tiho još pjevuše
Lijepo pjesme mog poete
U čijim sam stihovima
Uživao kao dijete.

**HVALA TI
ZA PROLJEĆE LJUBAVI**

Tvoj lik
I tvoj stas
Bude u meni
Ljubozovan glas.
Iz tvojih pogleda
Povjetarac zrači
Ljubavni opijum
Od svega je jači.
Taj doticaj vjetra
Koji tiho puše
Toplinom mi budi
Osjećaje duše.
Ja udišem jesen
Jesen mog života
A to rano proljeće
Što ga ti donese
To je tvoja ljubav
I tvoja ljepota.
Hvala ti što me
Vrati u snove
Iz prošlog vremena
U godine ove.

BILA SI

Bila si uvijek
Najljepši cvijet
Što ima
Ovaj svijet.
Osvojila si me
Šarmom i ljepotom
Vratila mi izgublenu
Želju za životom.
Voljeh te iskreno
Srcem svojim cijelim
Ni sa kim neću moći
Draga da te dijelim.
A kad mi se srce
Raspe u komade
Svaki će ti dio
Ljubavi reći
Koliko sam te
Iskreno volio.

SIDRO

Bila je "oseka"
A mi smo uplovili
U mirnu luku
Ti sa sjevero-istoka
A ja s juga
Kad sam te vidio
Nestala je tuga.

Ti si bacila sidro
Ravno u srce moje
Sad naše dvije lađe
Jedna uz drugu stoje.
Probudila si bajku
U kojoj se vole dvoje
Tvoje je ljubavno sidro
Ranilo srce moje.

Sad čekam novu plimu
Koja će lađu da dignu
Da je okrene jugu
Dok nova "oseka" stigne.
Izvadi ljubavno sidro
Iz mog ranjenog srca
Zacijeli moje rane
Za neke nove dane
Ja ti opraštam bajku
I sve fatamorgane.

LJUBAV JE ISKRA

Voljeli smo se
Ali nismo znali
Da je ljubav iskra
Što se lako pali.

Ljubav je duševno
Najčudnije stanje
Kada puno voliš
Čini ti se manje.

Volimo se zato
Jer život je kratak
Ljubomora i plač
Težak su zadatak.

Pustimo da kiša
Oči nam ispere
Nek pretvori naše
Suze u bisere.

PLAVUŠI

Ej plavušo
Kuda će ti duša
Cijeli život
Moje srce kuša.
Kad te vidim
Fluidi ti zrače
Srce ludo
Odmah kuca jače.

Kuca jače
I tiho mi veli
Da te mladu
U zagrljaj želi.
Gledaj kako
Gori moje lice
Ej plavušo
Ljubim ti
Usnice...

JESEN ŽIVOTA

Srce kuca
Bioritam traje
Pomiri se
Jesen života je.
Vatre su gorile
Pjesme se orile
Krv je jurila
Točak okretala
Nekud se žurila.
Vatre još tinjaju
Krv još teče
Želim još veselja
I još više sreće.
Zaboravimo brige
Pustimo muziku
Natočimo vino
Neka nam je fino.
Prirodni je zakon
Da vrijeme godine mota
Dok u nas kao sjena
Ulazi jesen života.
U jeseni života
Lijepi se snovi snivaju
Dok ptice u našoj duši
Proletne pjesme pjevaju.

TVOJI FLUIDI

Tvoji fluidi
Što niko
Ne vidi
Dušu mi
Zrače
Srce kuca
Jače.

Ti kraljice
Srca moga
Što za tobom
Snažno kuca
Ja sam rob
Bića tvoga
Ti si zvijezda
Što svjetluca.

Ti si kriva
Za taj ritam
Tvoje misli
Sada čitam
Znam da voliš
Lijepa biti
Da me želiš
Zavoditi.

MOĆ LJUBAVI

1.

Ljubav je pokretač
Svijeta
Gdje ima ljubavi
Tu sve cvjeta.
Ljubav nije čudo
Ali čini čudesa
Njezin se eho
Čuje do nebesa.
Moć ljubavi veća je
Od moći kraljeva
Ne dozvoli da te
U ljubavi
Neko sažaljeva.
Ako me ne voliš reci
Ja nisam tvoj rob
Za šutnju ima vremena
Kad jednom odeš u grob.
Svaka ljubav
Mora biti tajnovita
A zbog opstanka
I dugotrajnosti
I maštovita.

2.

U ljubavi ćeš voljeti
I gubiti
Ali bolje je i gubiti
Nego nikad ne ljubiti.
Veseli se jer ljubav
Ne može zastariti
Za ljubav nikad
Nije kasno
Neka ti je jasno.
Srce koje voli
Ne gleda na ljepotu
Već gleda na ljudsku
Vjeru i dobrotu.
Jaka ljubav može roditi
Još jaču mržnju
Koja nema mjeru.
Ljubav se troši
Kao i sve drugo
Budi maštovit
I ne dozvoli
Da se ljubav ugasi
Neka vječno gori
Nek se vječno voli.

VINOM PROTIV TUGE

*Sudbina se ne može birati
Kroz život nas ona vjerno prati.*

Ah Venero ti si žena fina
Dođi meni da pijemo vina.

Sa par čaša vina popijena
Ti ćeš biti sasvim druga žena.

Vino ti je neprijatelj tizu
Reci oku da više ne suzi.

Tjeraj tugu sa dna svoje duše
Neka ide kuda vjetar puše.

Gdje je vino otud bježi tuga
Prihvati se ti iskrena druga.

Zaboravi na vremena prošla
Jer budućnost još nije ni došla.

Ispij čašu rumenoga vina
Nek sadašnjost naša bude fina.

Sudbina se ne može birati
Od Boga je takvu prihvati.

KOSA NJENA

Sjećanje vraćam
U prošle dane
Kada sam vidio
Njezinu kosu
Dugu i plavu
Na povjetarcu.
Plava joj kosa
Skrivala grudi
Lijepa je bila
I razigrana
Kao jorgovan
Rascvjetana.
Tada sam želio
Povjetarac biti
I kosu njezinu
Plavu mrsiti.
Bilo je ljeto
I danas eto
Sjećam se duge
Plave kose
Koju mi zvijezde
U san donose.

VILSONOVO ŠETALIŠTE

Vilsonovo šetalište
Četrdeset godina poslije
Klupe bez naslona
Mjesto neugasle strasti
Oaza ljubavi i suza
U kojoj će lipe
I poslije nas rasti.

Tu smo se voljeli
Tu se danas vole
Tu će se voljeti
Jer ljubavi se
Na tom divnom mjestu
Nikad nije moglo
Odoljeti.

Tu bi se mnogi
Ponovno vratili
Da ožive ljubav
Zbog koje su patili.
Ali vrijeme briše
Stare uspomene
Dok padaju kiše
Na klupe drvene.

SADRŽAJ

I. PEČAT MOJE DUŠE

1. Pečat moje duše
2. Poeta
3. Olovka i srce
4. Stvarna bajka
5. Sinovima
6. Treba ostati
7. Srca su ranjiva
8. Poeta slikaru
9. Ne mislim kao ti
10. 31. 12. 2002.
11. Život
12. Životni mozaik
13. Jače od mene
14. Savjet moga djeda
15. Zavičaj

II. BISTRE VODE KREŠEVSKE

16. Legende o kreševskom rudarstvu
17. Bosno zemljo
18. Moje Kreševo
19. Domovino moja
20. Inač planina
21. Moje njive
22. Moje breze
23. Bistre vode kreševske

III. SVE U SVOME VRIJEME

24. Sreća
25. Sve u svoje vrijeme
26. Čovječe
27. Istine i laži
28. Mreže
29. Fra Grgi Martiću
30. Franjevcima
31. Čini što hoćeš
32. Stric Rudolf
33. Napredak
34. Kada bih mogao
35. Bosanske diobe
36. Odmor na Hvaru
37. Na Olimpu
38. Nebo plače

IV. TEBI LJUBAVI

39. Tebi ljubavi
40. Hvala ti za proljeće ljubavi
41. Bila si
42. Sidro
43. Ljubav je iskra
44. Plavuši
45. Jesen života
46. Tvoji fluidi
47. Moć ljubavi
48. Vinom protiv tuge
49. Kosa njena
50. Vilsonovo šetalište

51. SADRŽAJ

Anto Stanić

PEČAT MOJE DUŠE

Pjesme

Urednik:

Ivo Mijo Andrić

Recenzije:

Ivo Mijo Andrić

Atif Kujundžić

Lektor i korektor:

Autor

Izdaje i tiska:

“Blicdruk Centar” Sarajevo

Sunakladnik:

HKD NAPREDAK, Kiseljak

Za nakladnika:

Irena Ilić

Tiraž:

1000 primjeraka